

AWAKEN THE WORLD

Video Transcriptions

Samadhi 2 - It's not what you think

SAMADHI

2

awakentheworld.com

Transcriere video - română

Samadhi 2 - Nu este ceea ce crezi

Ei mai mari învățători spirituali ai lumii din vremurile antice și moderne, au împărtășit viziunea că cel mai profund adevăr al ființei noastre nu este proprietatea unei anumite religii sau tradiții spirituale, ci poate fi găsit în inima fiecărei persoane. Poetul Rumi a spus: "Unde este acea Lună care nu răsare și apune niciodată? Unde este acel suflet care nu este nici cu noi nici fără noi, nu spune că este aici sau acolo, toată creația este făcută ca ochii s-o poată vedea.

În povestea turnului din Babilon, omenirea s-a fragmentat în nenumărate limbi, credințe, culturi și interese. Babel înseamnă la propriu Poarta lui Dumnezeu. Poarta este mintea noastră gânditoare, structurile condiționării noastre. Pentru cei care-și realizează adevărata natură, esența de dincolo de nume și formă, ei sunt inițiați în misterul a ceea ce se află dincolo de poartă.

O parabolă antică, parabola elefantului, a fost folosită pentru a descrie cum diversele tradiții indică de fapt spre un singur mare adevăr. Un grup de oameni orbi, ating cu toții o parte diferită a unui elefant, obținând o anumită impresie despre ce este un elefant. Persoana care stătea la piciorul elefantului descrie elefantul ca fiind ca un copac. Persoana de la coadă spune că elefantul e ca o frânghie. Elefantul este ca o sulită, spuse acela care stătea în zona fildeşilor. Dacă cineva atinge urechea, elefantul pare ca un evantai. Persoana care atinge părțile, este sigur că elefantul este ca un perete. Problema este că noi atingem partea noastră de elefant și credem că experiența noastră este singurul adevăr. Noi nu recunoaștem și nu apreciem faptul că experiența fiecărei persoane este o fațetă diferită a aceluiași animal. Filozofia perenă este o înțelegere că toate tradițiile spirituale și religioase împărtășesc un singur adevăr universal. O realitate mistică sau transcendentă pe fundația căreia, au crescut toată cunoașterea spirituală și doctrinele.

Swami Vivekananda a pus cap la cap învățăturile perene când a spus: "Sfârșitul tuturor religiilor este realizarea lui Dumnezeu în suflet. Acea este singura religie universală. În acest film, atunci când folosim cuvântul Dumnezeu, este pur și simplu o metaforă a transcendentului, indicând către marele mistere, de dincolo de limitele minții egotice. Pentru a se realiza sinele adevărat, sau sinele imanent, cineva trebuie să-și realizeze natura divină. Fiecare suflet are potențialul să manifeste un nivel nou, mai înalt de conștiință, să se trezească din picoteală și din identificarea cu forma. Scriitorul și vizionarul Aldous Huxley, cunoscut pentru cartea lui, "Brava lume nouă", a scris de asemenea o carte pe care a intitulat-o: "Filosofia perenă", în care el scrie de unica învățătură care revine mereu și mereu în istorie, luând forma culturii în care este realizată, el scrie : "filosofia perenă este exprimată cel mai succint în formula sanscrită Tat Tvam Asi - tu ești acela Atman sau imanentul, sinele etern, este una cu Brahman, principiul absolut al întregii existențe.

Iar la sfârșit, fiecare ființă umană, trebuie să descopere asta pentru sine însuși, să afle cine sunt el sau ea, cu adevărat

Divina Comedie a lui Dante Ilustrație de Gustave Dore Fiecare tradiție este ca o fațetă a unei pietre prețioase, reflectând o perspectivă unică a aceluiași adevăr, în timp ce, în același timp, se reflectă și se luminează una pe cealaltă. Indiferent care este limbajul sau cadrul conceptual folosit, toate religiile care reflectă învățăturile perene, au vre-un fel de noțiune că există o uniune cu ceva mai mare, ceva de dincolo de noi. Este posibil să învățăm să integrăm învățăturile dintr-una sau multe surse, fără a ne identifica simțul sinelui cu ele. Se spune că toate învățăturile spirituale adevărate, sunt pur și simplu, degete care indică spre adevărul transcendent. Dacă ne agățăm de dogmă, de învățătură, pentru confort noi vom fi blocați în evoluția noastră spirituală. Pentru a realiza adevărul de dincolo de orice concept, este abandonarea la toate agățările și atașamentele renunțarea la toate conceptele religioase. Din perspectiva egoului, degetul ce-ți indică Samadhi-ul, arată fix înspre abis. Sfântul Ioan al Crucii a spus: "dacă cineva vrea să fie sigur de drumul pe care calcă acesta trebuie să-și închidă ochii și să meargă pe întuneric."

"A trăi complet înseamnă să te afli mereu în țara nimănui să fii dispus să mori din nou și din nou mereu." - Pema Chodron

Samadhi începe cu un salt în necunoscut. În tradițiile antice, pentru a realiza samadhi, se spune că cineva trebuie ca în ultimă instanță să-și îndrepte conștiința de la toate obiectele cunoscute, de la toate fenomenele exterioare, de la situații, gânduri și senzații, către conștiința în sine, către sursa interioară, inima sau esența ființei cuiva. În acest film, când folosim cuvântul samadhi noi indicăm transcendentul. către samadhi-ul mai înalt, care a fost numit "nirvikalpa samadhi". În nirvikalpa samadhi există o încetare a activității de sine, a tuturor căutărilor și facerilor. Noi putem vorbi doar despre ceea ce dispare pe măsură ce ne apropiem de acesta. și ceea ce re apare când ne întoarcem din acesta. Nu există nici percepție nici lipsa percepției, nici un lucru sau lipsa lucrului, nici conștient nici inconștient este absolut de nepătruns și de nescrutat de către minte. Când sinele se întoarce în activitate, există o necunoaștere, un fel de renaștere și totul devine nou din nou, noi suntem lăsați cu parfumul divinului, care persistă mai mult timp, pe măsură ce acest cineva evoluează pe cale.

Există numeroase tipuri de samadhi descrise în tradițiile antice, iar limbajul a creat multă confuzie de-a lungul anilor. Noi alegem să folosim cuvântul samadhi ca să indicăm uniunea transcendentă, dar am fi putut folosi un cuvânt dintr-o altă tradiție, la fel de ușor. Samadhi este un termen antic sanscrit comun tradiției vedice, yoghine și samkhya din India, și a pătruns multe alte tradiții spirituale. Samadhi este cea de-a 8-a ramură a Yogăi în 8 ramuri a lui Patanjali. și cea de-a 8-a parte a căii nobile cu 8 părți a lui Buddha. Buddha a folosit cuvântul Nirvana, încetarea vana-elor, sau încetarea activității sinelui. Patanjali a descris Yoga sau Samadhi ca Chitta Vritti Nirodha, înțelesul sanscrit este încetarea vârtejului sau al vortexului mental. Este o separare în conștiință de întreaga matrice sau crea-trice a minții. Samadhi nu înseamnă niciun concept, deoarece a-l realiza necesită o renunțare la mintea conceptuală.

Diferitele religii au folosit diverse cuvinte pentru a descrie uniunea divină. De fapt, chiar cuvântul religie în sine, înseamnă ceva similar. În latină "religare" înseamnă de a relega sau reconecta. Este un înțeles similar al cuvântului Yoga, care înseamnă a uni lumescul cu transcendentul. În islam se reflectă în înțelesul antic arab a cuvântului islam în sine ceea ce înseamnă supunere sau implorare către Dumnezeu. Înseamnă o umilire totală sau abandonare a structurii de sine.

Misticii creștini cum ar fi Sfântul Francisc din Asisi Sfânta Tereza din Avila și Sfântul Ioan al Crucii, au descris o uniune divină cu Dumnezeu, împărăția lui Dumnezeu din interior. În Evanghelia lui Toma, Hristos a spus: "Împărăția nu este aici sau acolo, ci mai degrabă, împărăția tatălui este răspândită peste Pământ, iar omul nu o vede. Lucrările filozofilor greci Plato, Plotinus, Parmenide și Heraclit, când sunt văzute prin lentilele învățăturilor perene, indică spre aceiași înțelepciune. Platanus spune că cea mai mare străduință

umană este să ghidezi sufletul uman către starea supremă de perfecțiune și uniune cu unicul. Vracii și oamenii sfinți.

Lakota Elanul Negru spuneau: "Prima pace, care este cea mai importantă, este aceea care vine în sufletele oamenilor, când realizează relația, unitatea lor cu universul și toate puterile lui, iar atunci când realizează că în centrul universului locuiește Marele Spirit și că acest centru este cu adevărat peste tot se află în interiorul fiecăruia dintre noi

Pe calea către trezire, dacă nu suntem în samadhi, există mereu două polarități, două uși prin care cineva poate intra două dimensiuni, una către conștiința pură cealaltă către lumea fenomenelor. Curentul către în sus către absolut și curentul către în jos, către Maya și tot ceea ce este manifestat, atât văzutul cât și nevăzutul.

Relația dintre relativ și absolut poate fi cuprinsă în următorul citat al lui Sri Nisargadata Maharaj: "Înțelepciunea este să știu că sunt nimic, iubirea este să știu că sunt totul, iar între cele două, se mișcă viața mea." Ce se naște din această uniune este o nouă conștiință divină. Ceva se naște din mariajul sau uniunea acestor polarități, sau din colapsul identificării duale. Și totuși, ceea ce se naște nu este un lucru și nu a fost născut niciodată. Conștiința înfloarește, creând ceva nou, creând ceea ce am putea numi "o trinitate perenă" Dumnezeu Tatăl, transcendentul, de necunoscut și neschimbat, este unit cu divinul feminin, care este tot ceea ce se schimbă. Această uniune aduce o transformare alchimică, un fel de moarte și renaștere.

În învățăturile vedice, uniunea divină este reprezentată de două forțe fundamentale: Shiva și Shakti. Numele și fețele diverșilor zei s-au schimbat de-a lungul istoriei, dar atributele lor fundamentale rămân. Ceea ce se naște din această uniune este o nouă conștiință divină, un nou mod de a ființa în lume. Două polarități, inseparabil una, o energie universală, care este fără centru, liberă de limitări, este iubire pură nu este nimic de câștigat sau pierdut, deoarece este complet goală, dar plină absolut.

Fie că e vorba de școlile misterelor din Mesopotamia, tradițiile spirituale ale babilonienilor și ale asirienilor, religia din Egiptul antic, nubiană și culturile kemetice ale Africii antice, tradițiile șamanice și native din jurul lumii, misticismul Greciei antice, gnosticii, non-dualiști, budiști, taoiști, iudei, zoroastrieni, jainiști, musulmani, sau creștini, cineva află că legătura lor comună sunt viziunile lor spirituale cele mai înalte au permis celor ce au aderat la acestea, să realizeze samadhi.

Cuvântul samadhi în sine înseamnă ceva de genul: a realiza asemănarea sau unicitatea în toate lucrurile, înseamnă uniune. Înseamnă unirea tuturor aspectelor ale sinelui tău. Dar nu confundați înțelegerea intelectuală cu realizarea adevărată a samadhi-ului. Nemișcarea ta, goliciunea ta, este cea care unește toate nivelele spiralei vieții. Prin vechile învățături despre samadhi, umanitatea poate începe să înțeleagă sursa comună a tuturor religiilor, și să se realinieze încă odată cu spirala vieții, marele spirit, dharma sau Dao.

Spirala este puntea care se extinde de la microcosmos la macrocosmos de la ADN-ul vostru la lotusul interior de energie, ce se extinde prin chakre, către brațele spiralate ale galaxiilor, fiecare nivel al sufletului, este exprimat prin intermediul spiralei, ca niște ramuri care evoluează la nesfârșit, trăind, explorând. Adevăratul samadhi este realizarea goliciunii la toate nivelele sinelui, toate tecile sufletului. Spirala este jocul nesfârșit al dualității și al ciclului vieții și morții. Uneori noi uităm conexiunea noastră cu Sursa. Lentilele prin care ne uităm sunt foarte mici și ne identificăm cu a fi o creatură limitată, târându-se pe Pământ asta ca pentru ca încă odată să terminăm călătoria înapoi la sursă către centrul care este peste tot.

Sun Tzu spunea: "Când nu mai există separare între asta și aia, se numește punctul nemișcat al lui Dao." În punctul nemișcat al centrului spiralei, cineva poate vedea infinitul în toate lucrurile. Mantra antică "Om Mani Padme Hum", are o însemnătate poetică: cineva se trezește și realizează bijuteria din interiorul

lotusului. Adevărata ta natură se trezește în interiorul sufletului, în interiorul lumii, ca fiind lumea. Folosind principiul hermetic : precum este sus, așa este și jos, precum e jos așa și sus. Noi putem folosi analogii pentru a începe să înțelegem relația dintre minte și nemișcare, relativ și absolut.

O cale pentru a începe să înțelegem natura non-conceptuală a samadhi-ului, este să folosim analogia găurii negre. O gaură neagră este descrisă în mod tradițional, ca o regiune a spațiului, cu un câmp gravitațional masiv, atât de puternic că nicio lumină sau materie nu poate scăpa. Noi teorii postulează că toate obiectele, de la cele mai mici particule microscopice până la formațiuni macrocosmice cum ar fi galaxiile, au o gaură neagră sau o singularitate misterioasă în centrul lor. În această analogie vom utiliza această nouă definiție a unei găuri negre care este centrul care este peste tot. În Zen există multe poeme și koan-uri care ne aduc față în față, cu poarta fără poartă : "Cineva trebuie să treacă prin poarta fără poartă pentru a realiza samadhi."

Un orizont al evenimentului este o frontieră în spațiu timp, dincolo de care evenimentele nu pot afecta un observator din afară ceea ce înseamnă că indiferent ceea ce se întâmplă dincolo de orizontul evenimentului, este de necunoscut pentru tine. Ai putea spune că orizontul evenimentului unei găuri negre este analogia porții fără poartă. Este pragul dintre sine și lipsa sinelui. Nu există niciun "mine" care trece dincolo de orizontul evenimentului. În centrul unei găuri negre este singularitatea unidimensională conținând masa a miliarde de sori, într-un spațiu inimaginabil de mic, efectiv o masă infinită, un univers la propriu, în ceva infinit mai mic decât un grăunte de nisip. Singularitatea este ceva insondabil, dincolo de timp și spațiu, Conform fizicii, mișcarea este imposibilă. Existența lucrurilor este imposibilă.

Indiferent ce este, nu aparține lumii percepției. Și totuși nu poate fi descrisă doar ca nemișcare. Este dincolo de nemișcare și mișcare. Când realizezi că centru este peste tot și nicăieri dualitatea se sfărâmă. Forma și goliciunea, timpul și atemporalul. Cineva ar putea-o numi nemișcare dinamică sau o goliciune gravidă, în centrul întunericului absolut. Învățătorul daoist Lao Zi spunea: "Întunericul din interiorul întunericului poartă către toată înțelegerea." Scriitorul și mitologul comparativ Joseph Campbell descrie un simbol recurent, parte din filosofia perenă, pe care el îl numește Axis Mundi, punctul central, sau cel mai înalt munte, polul în jurul căruia se învârtă totul punctul unde mișcarea și nemișcarea sunt împreună

Din acest centru, este realizat un mareț copac înflorit, un copac Bodhi ce unește toate lumile. Așa cum soarele este aspirat într-o gaură neagră, când tu te apropii de marea realitate viața ta începe să se învârtă în jurul ei, iar tu începi să dispari. Pe măsură ce te apropii de sinele imanent, asta poate fi terifiant pentru structurile egoului. Gardienii porții sunt acolo să-i testeze pe cei care se află în călătoria lor. Cineva trebuie să fie dispus să-și depășească cele mai mari frici și în același timp să-și accepte puterea înăscută să aducă lumină în teroarea inconștientului și frumusețea interioară ascunsă. Dacă mintea ta nu este mișcată, dacă nu mai este niciun sine reacționar atunci toate fenomenele produse de inconștient, apar și dispar. Acesta este punctul din călătoria spirituală unde încrederea este cea mai de trebuință.

Ce înțelegem prin încredere? Încrederea nu este același lucru cu credința. Credința este acceptarea a ceva la nivelul minții, pentru a aduce confort și siguranță. Credința este calea minții de a eticheta sau de a controla experiența. Încrederea este de fapt, opusul. Încrederea înseamnă a sta în starea completă de a nu ști, acceptând indiferent ce apare din inconștient. Încrederea este abandonarea către atracția singularității, către dizolvarea sau dezmembrarea sinelui, pentru a trece prin poarta fără poartă. Evoluția și structura unei galaxii este legată îndeaproape de mărimea găurii ei negre, așa cum evoluția ta este legată de prezența sinelui imanent. Singularitatea este natura ta adevărată.

Noi nu putem vedea gaura neagră, dar noi putem ști despre ea din modul în care lucrurile se mișcă în jurul ei. de modul cum ea interacționează cu realitatea fizică. În același fel, noi nu putem vedea natura noastră adevărată. Sinele imanent nu este un lucru dar noi putem observa acțiunea iluminată. După cum spunea maestrul Zen Suzuki: "Vorbind în mod strict, nu există oameni iluminați, ci există doar activitate iluminată.

Noi nu o putem vedea, așa cum ochiul nu se poate vedea pe sine. Noi nu o putem vedea, deoarece este acel ceva prin care văzul devine posibil. Ca și gaura neagră, samadhi nu este nimic și nici nu este ceva, este colapsarea dualității, al lucrului și lipsei lucrului. Nu există nicio poartă pentru a intra în marea realitate, dar există o infinitate de căi.

Căile, Dharmele sunt ca o spirală nesfârșită, fără început și fără de sfârșit. Nimeni nu poate trece prin poarta fără poartă. Minteă nimănu nu și-a dat seama vreodată cum și nimeni n-o va face vreodată, nimeni nu poate trece prin poarta fără poartă așa că fii nimeni. (joc de cuvinte în engleză-n.t.) Samadhi este calea fără cale, cheia aurită. Este sfârșitul identificării noastre cu structurile sinelui, care separă lumile noastre interioare și exterioare. Există multe modele de dezvoltare care descriu straturile sau nivelele structurii sinelui. Noi vom folosi un exemplu care este foarte antic. În Upanishade, straturile care-l acoperă pe Atman sau sufletul, sunt numite Kosha-uri. Fiecare Kosha este ca o oglindă, un strat al structurii sinelui, un vâl sau un nivel al lui Maya, care ne distrage din a realiza natura noastră adevărată dacă suntem identificați cu acesta.

Majoritatea oamenilor văd reflexia și cred că asta este cine sunt ei. O oglindă reflectă stratul animal, corpul fizic. O altă oglindă îți reflectă mintea, gândurile, instinctele și percepțiile. O alta îți reflectă energia internă sau prana, pe care o poți observa când te întorci către interior. O altă oglindă ne reflectă la nivelul imaginarului, care este mintea mai înaltă sau stratul înțelepciunii. Și există straturi de extaz transcendental sau non-dual, care sunt experimentate pe măsură ce un om se apropie de samadhi. Potențial există nenumărate oglinzi sau aspecte ale sinelui, pe care cineva le poate diferenția și se schimbă în mod constant.

Majoritatea mai au încă de descoperit straturile pranice, al minții superioare și al extazului non-dual. Ei nici măcar nu știu că există. Aceste nivele îți informează viața, dar tu nu le vezi. Oglinzile ascunse ne informează de fapt viețile, mai mult decât cele care sunt vizibile. Ele sunt nevăzute deoarece pentru majoritatea oamenilor, ele nu sunt complet iluminate de către conștiință. Ca și rețeaua de nestemate a lui Indra, oglinzile se reflectă toate una pe cealaltă, iar reflexiile lor reflectă toate celelalte reflexii, la infinit. O schimbare la un nivel influențează simultan toate nivelele. Unele dintre aceste oglinzi poate că sunt lăsate în umbre, iar cineva trebuie să fie suficient de norocos să aibă un ghid competent care să-i ajute să arunce o lumină asupra lor.

Adevărul este că noi nu știm ceea ce nu știm. Acum, imaginați-vă că spargeți toate oglinzile. Nu va mai exista nimic care să te reflecte pe tine către tine însuși. Unde ești tu? Când mintea devine nemișcată, oglinzile încetează să mai reflecte. Nu mai există subiect și obiect. Dar nu confundați starea primordială cu nimicul sau uitarea. Sinele imanent nu este ceva, dar nici nu este nimic. Sursa nu este un lucru, ci este goliciunea sau nemișcarea în sine. Este o goliciune care este sursa tuturor lucrurilor. Forma este realizată ca o goliciune exactă. Goliciunea este realizată ca o formă exactă. Sursa este marele pântec al creației însărcinat cu toate posibilitățile.

Samadhi este trezirea conștiinței impersonale exact ca atunci când tu ai un vis și după trezire realizezi că totul din vis a fost doar în mintea ta. Peste realizarea samadhiului, este realizarea că totul din această lume se întâmplă pe nivele peste nivele de energie și conștiință. Toate sunt oglinzi în interiorul oglinzilor, vise în interiorul viselor. Tu, cel care tu crezi că ești, ești atât visul cât și visătorul. Indiferent ce spunem noi în acest film, dă-i drumul nu-l captura în minte. Sufletul visează, având visul cu tine. Visul este tot ceea ce se schimbă, dar este posibil să realizezi neschimbătorul. Această realizare nu poate fi înțeleasă cu mintea individuală limitată.

Când ne întoarcem din Nirvikalpa Samadhi, oglinzile încep să reflecte din nou și se realizează că lumea în care tu credeai că locuiești, este de fapt tu nu tu cel limitat, care este doar o reflexie temporară, dar tu ești conștient de natura ta adevărată, ca sursă a tot ceea ce este. Această răsărire a înțelepciunii mai înalte,

embrionul, progenitura sau gnoza, este ceea ce se naște din samadhi. Conform cărții lui Job, chokhmah sau înțelepciunea, vine din nimic. Acest punct de înțelepciune este în același timp infinit de mic și totuși cuprinde întreaga ființă, dar rămâne de necuprins până când i se dă un contur sau o formă în palatul oglinzilor, numit bina, pântecul sculptat de înțelepciunea superioară, care dă formă spiritului embrionic al lui Dumnezeu.

Existența oglinzilor sau existența minții nu este o problemă. Din contră, eroarea sau aberația percepției umane este că noi ne identificăm cu ea. Această iluzie că noi suntem sinele limitat este Maya. Învățăturile yoghine spun că pentru a realiza samadhi-ul cineva trebuie să observe obiectul meditației până când dispare. Până când tu dispari în acesta sau acesta în tine. Deși limbajul în diversele tradiții nu este similar, la rădăcina lor, ele indică toate o încetare a identificării de sine și a activității centrate pe sine. Buddha a predat mereu în termeni negativi. El a predat investigarea direct în lucrarea structurii sinelui. El nu a spus ce era samadhi-ul, decât că era încetarea suferinței.

În Advaita Vedanta există un termen: neti neti, care înseamnă nici asta, nici aia. Oamenii de pe calea realizării de sine investighează natura reală sau natura lui Brahman, descoperind mai întâi ceea ce ei nu sunt. În mod similar, în creștinătate, Sfânta Tereza de Avila, a descris o apropiere de rugăciune bazată pe calea negativă sau "via negativa", o rugăciune a tăcerii, abandonului și uniunii, care este singura cale de a aborda absolutul. Prin acest proces gradual de îndepărtare, cineva renunță la orice nu este permanent, la tot ceea ce se schimbă mintea, constructul egoului și toate fenomenele, incluzând straturile ascunse ale sinelui. Inconștientul trebuie să devină transparent pentru a reflecta singura sursă. Dacă există vreo cunoaștere mai profundă sau vre-un sine ce operează în inconștient atunci viețile noastre rămân blocate într-un labirint de tipare ascunse care conțin sinele nedescoperit.

Când toate straturile sinelui sunt revelate ca fiind goale, atunci cineva devine eliberat de sine, eliberat de toate conceptele. Un punct de cotitură în evoluția ta este atunci când realizezi că nu știi cine ești. Cine experimentează respirația? Cine experimentează gustul? Cine experimentează cântarea, ritualul dansul? Muntele Fiți martori la martor observați observatorul. La început, când observați observatorul, veți vedea doar sinele fals. Dar dacă sunteți perseverenți, se va face cunoscut. Investigați direct cine sau ce experimentează fără să clipiți, pătrunzător, penetrant, cu întreaga forță a ființei voastre. Nu există niciun sine care se trezește.

Nu există niciun "tu" care se trezește. Voi vă treziți din iluzia sinelui separat din visul unui eu limitat. Să vorbești despre asta este lipsit de sens. Trebuie să existe o reală oprire a sinelui, pentru a se realiza direct ceea ce este. Iar imediat ce este realizat, nu există nimic ce poate fi spus despre asta. Imediat ce spui ceva ești înapoi în minte. Eu deja am spus prea multe. În mod normal, noi avem 3 stări ale conștiinței: trezire, visare și somn profund. Samadhi este uneori considerat ca fiind a 4-a stare starea de bază a conștiinței

o conștiență primordială ce poate deveni prezentă în mod continuu și în paralel cu celelalte stări de conștiință. În Vedanta, acesta este numită Turiya. Alți termeni pentru Turiya sunt "conștiința Christică", "conștiința Khrishna", natura lui Buddha sau Sahaja Samadhi. În Sahaja Samadhi sinele imanent stă prezent alături de folosirea totală a tuturor funcțiilor umane. Nemișcarea nu se mișcă în centrul spiralei fenomenelor schimbătoare. Gândurile, sentimentele, senzațiile și energia se învârt în jurul acesteia la circumferință, dar gradul de nemișcare sau de "eu sunt" rămâne în timpul activităților exterioare, exact ca în meditație. Este posibil ca sinele imanent să rămână prezent chiar și în timpul somnului profund, iar conștientizarea lui Eu Sunt nu vine și pleacă, chiar dacă stările de conștiință se schimbă.

Acesta este somnul yoghin. În "Cântarea cântărilor" din psalmii lui Solomon din biblia evreiască sau Vechiul Testament se poate citi: "Eu dorm, dar inima mea se trezește." Această realizare a conștiinței impersonale eterne este reflectată în cuvintele lui Hristos, când El a spus: "Înainte să fie Abraham, eu sunt " O conștiință ce strălucește prin nenumărate fețe, nenumărate forme La început, este ca o flacăra fragilă,

născută din polaritățile din interiorul tău, conștiința penetratoare masculină alături de abandonarea sau deschiderea energiei feminine, este delicată și ușor de pierdut, iar cineva trebuie să aibă mare grijă s-o protejeze și s-o țină vie până când este matură. Samadhi este în același timp o stare de conștiință atemporală și o etapă într-un proces de dezvoltare în desfășurare, ceva organic care crește în timp. Pe măsură ce cineva petrece din ce în ce mai mult timp în Samadhi în acum în atemporal acel cineva va lua din ce în ce mai multă direcție dinspre inimă, sufletul sau Atman și mai puțin de la structura condiționată.

Acesta este modul prin care cineva devine eliberat de mintea ispititoare, liber de gândire patologică. "Cablarea" interioară se schimbă energia nu mai circulă inconștientă în vechile structuri de condiționare care este o altă metodă de a spune că cineva nu mai este identificat cu structura sinelui, cu lumea exterioară a formei. Pentru a realiza este necesar un efort atât de mare că devine o abandonare completă de sine. Iar predarea (abandonarea, renunțarea n.t) este atât de cuprinzătoare că este un efort complet al ființei cuiva toată energia cuiva. Este un echilibru între efort și abandon, între yin și yang, un fel de efort fără efort.

Misticul și yoghinul indian, Paramahansa Ramakrishna a spus "nu căuta iluminarea decât dacă o cauți ca cineva al cărui păr este aprins și caută un lac." O cauți cu toată ființa În timpul practicii de transcendere, este nevoie de mare curaj, vigilență și perseverență pentru a menține embrionul în viață. Pentru a nu pica înapoi în tiparele lumii, este necesară o dorință de a merge împotriva curentului, împotriva strivirii inexorabile a matricei, și a roților măcinătoare ale Samsarei. Fiecare respirație, fiecare gând, fiecare acțiune trebuie să fie pentru realizarea sursei. Samadhi nu este realizat prin efort și nici nu este lipsit de efort renunțați la efort și non-efort, este o dualitate ce există doar în minte.

Realizarea de fapt a samadhiului este așa de simplă, așa de nediferențiată că este mereu interpretată eronat prin limbaj, care este în mod înăscut dual. Există doar o singură conștiință primordială care se trezește ca fiind lumea. Dar aceasta a fost ascunsă de multe straturi ale minții așa cum este soarele ascuns după nori. Pe măsură ce fiecare strat al minții este abandonat, esența cuiva este revelată. Pe măsură ce fiecare strat al minții este abandonat, oamenii numesc asta un samadhi diferit. Ei au oferit nume diferitelor experiențe sau diferitelor tipuri de fenomene. Dar samadhi este așa de simplu că atunci când îți se spune ceea ce este și cum să-l realizezi, mintea ta îl va rata întotdeauna. De fapt, samadhi nu este simplu sau dificil doar mintea îl face să pară așa. Când nu există minte, nu există problemă, căci mintea este ceea ce trebuie să se oprească înainte să fie realizat nu este o întâmplare, absolut deloc. Cea mai concisă învățătură despre samadhi poate fi găsită probabil, în această frază: "Fii nemișcat și cunoaște."

"Tăcerea este limbajul lui Dumnezeu. Toate celelalte sunt o traducere slabă." Rumi Cu putem folosi imagini și cuvinte pentru a exprima nemișcarea? Cum putem exprima liniștea făcând zgomot? Mai degrabă decât să vorbim despre Samadhi ca despre un concept intelectual, acest film este un apel radical la inacțiune un apel la meditație tăcere interioară și rugăciune interioară. Un apel la stopare. Opriți tot ceea ce este condus de mintea egotică patologică. Fii nemișcat și cunoaște! Nimeni nu-ți poate spune ce va apărea din nemișcare. Este un apel la acțiune din inima spirituală. Este ca și cum v-ați aminti ceva antic. Sufletul se trezește și-și amintește de sine. A fost pasagerul adormit, dar acum goliciunea se trezește și realizează că el însuși este toate lucrurile. Nu-ți poți imagina ce este samadhi cu mintea limitată egotică, așa cum nu poți descrie unei ființe oarbe ce este culoarea. Mintea ta nu poate ști, nu o poate fabrica. Pentru a realiza înseamnă să vezi într-un mod diferit. Să nu vezi lucruri separate, ci să recunoști văzătorul.

Sfântul Francisc din Asissi a spus că "ceea ce tu cauți, este ceea ce te caută." Imediat ce ai văzut Luna, o poți recunoaște în toate reflexiile. Adevăratul sine a fost mereu acolo, este în tot, dar tu nu ai realizat prezența acestuia. Când înveți să-l recunoști și trăiești ca și sine adevărat, dincolo de minte și simțuri, este posibil să experimentezi minunarea în fața celor mai comune lucruri. Noi devenim minunarea Nu încercați să fiți liberi de dorințe, pentru că a dori să fiți liberi de dorințe este o dorință. Nu poți încerca să fi nemișcat, căci chiar efortul tău este mișcare. Realizează nemișcarea care este deja prezentă. Fii nemișcarea și

cunoaște. Când toate preferințele sunt abandonate, sursa va fi dezvăluită, dar nu vă agățați nici măcar de sursă.

Marea realitate, Dao, nu este una, nu sunt două. Ramana Maharishi spunea : "Sinele este doar unul, dacă este limitat, este egoul, dacă este nelimitat, este infinit și marea realitate." Dacă tu crezi ceea ce s-a spus, ai înțeles greșit. Dacă nu crezi, ai înțeles greșit, de asemenea. Credința și lipsa de credință operează de la nivelul minții. Ele necesită o cunoaștere. Dar dacă tu intri în propria ta investigație, examinând toate aspectele propriei tale ființe, aflând cine face investigația, dacă ești dispus să trăiești după principiul : nu voința mea, ci voința mai înaltă să se facă, dacă ești dispus să călătorești dincolo de toată cunoașterea atunci poate ai realiza ceea ce eu am încercat să indic. Doar atunci tu vei gusta tu însuși misterul profund și frumusețea purei existențe. Există o altă posibilitate pentru viață.

Există ceva sacru, insondabil, ce poate fi descoperit în adâncimile nemișcate ale ființei tale, dincolo de concepte, dincolo de dogme, dincolo de activitatea condiționată și toate preferințele. Nu este obținută prin tehnici, ritualuri sau practici, nu există nicio modalitate de a o obține. Nu există niciun sistem, nu există nicio cale către evlavie. După cum spun în Zen, este descoperirea feței tale originale de dinainte de naștere. Nu ține de adăugarea a ceva mai mult ție însuși. Este devenirea unei lumini în tine însuși, o lumină ce răspândește iluzia sinelui. Viața va rămâne mereu neîmplinită, iar inima va rămâne mereu neliniștită până când se odihnește în acel mister de dincolo de nume și formă.